

del seu instrument. Aquesta recerca del virtuosisme genera una obra plena de detalls tècnics de notable dificultat, però sense perdre l'elegància en el discurs musical.

First Arabesque, Claude A. Debussy

Obra impressionista per a piano d'un dels compositors més interpretats d'aquest període. Debussy, arràn del coneixement de les grans millores tècniques que s'havien incorporat a l'arpa recentment, utilitza molt aquest instrument a les seves obres orquestrals, arribant a compondre una obra solista, les Danses sacra i profana per a arpa i orquestra de corda, i la Sonata per a flauta, viola i arpa, cims de la literatura arpística.

Minuet (de L'Arlessienne), G. Bizet

Compositor francès de llenguatge romàntic, molt conegut per la seva gran òpera Carmen. A l'Arlessienne inclou aquest minuet per a flauta i arpa com a interludi entre dos grans fragments orquestrals. És habitual tocar aquest fragment de forma cambrística per gaudir del desenvolupament melòdic d'aquest compositor.

Narthex, B. Andrés.

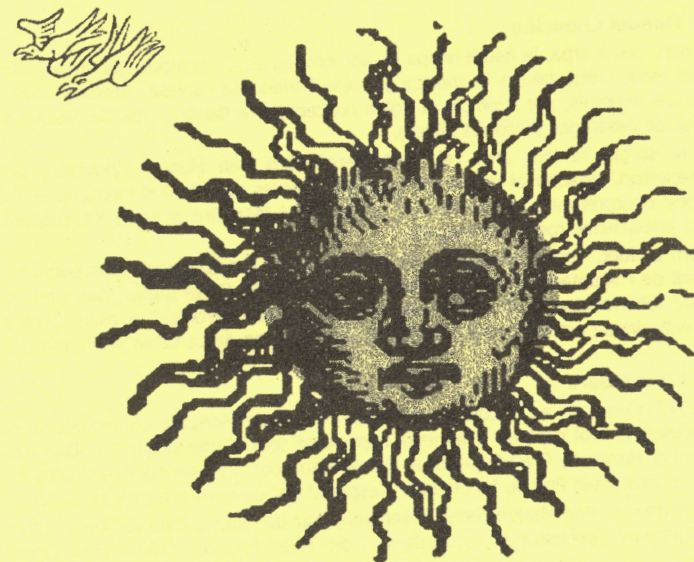
Obra de sonoritats innovadores, dividida en deu parts enllaçades que representen els temes de deu capitells del nàrtex del monestir cistercenc de Cluny. El compositor explota al màxim les possibilitats sonores de tots dos instruments per aconseguir una paleta cromàtica d'una varietat sorprenent.

Entr'acte, J. Ibert.

Compositor francès, impresionista. Aquesta obra respon a l'interés que es genera per la música nacionalista a finals del s. XIX arràn de l'Exposició Universal de París.

Ajuntament de Montornès del Vallès

monte
cornesium
festival d'estiu

Concert de flauta travessera i arpa

Mercè Miró i Joan Manuel Chouciño

Dissabte 20 de juliol - 20:45 hores
Església de Nostra Senyora del Carme

Dúo de flauta i arpa

Mercè Miró i Joan Manuel Chouciño

En la música de cambra per a arpa, la flauta ocupa un lloc privilegiat. De sempre, els timbres de tots dos instruments han estat units, tant a la música popular (irlandesa, galesa, bretona) com a la música culta de tots els períodes, per exemple el doble concert per a flauta i arpa de Mozart o una innombrable quantitat de passatges simfònics i lírics).

Per aquest motiu va sorgir, fa tres anys, el Duet Mercè Miró-Joan Manuel Chouciño, per tal d'aprofitar aquest repertori, explotar al màxim les qualitats sonores de tots dos instruments i de la seva conjunció i gaudir interpretant un repertori que va de l'Edat Mitja fins al segle XX, passant per tots els estils, barroc, classicisme, romanticisme, etc.

Des del seu inici com a duet, essent estudiants de grau superior i, actualment professionals, han actuat al Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona, als concerts del Corte Inglés, han format part de la programació de Ribermúsica al 98 i 99 i més recentment han participat al cicle Clàssica als Parcs de Barcelona. Actualment estan de gira pels espais de gent gran de La Caixa de Pensions

Mercè Miró – flauta travessera

Mercè Miró neix el 1977. Comença a l'Escola Municipal de Música de Martorell els estudis de flauta amb David Nel·lo. Assoleix el títol superior d'aquesta especialtat sota el mestratge d'Eulàlia Rossell, així com obté el Premi d'Honor de Grau Superior al Conservatori del Liceu. Anteriorment va treballar amb Salvador Gratacós. Amb Alan Polack, ha estudiat l'especialitzat de música barroca i traverso.

Ha rebut classes magistrals d'Alan Marion, Peter Thiemann, Luiz de Moura, Rien de Reede (flautista de la Royal Concertgebouw Orchestra d'Amsterdam) i de Thies Rooda (Philharmonic Orchestra d'Amsterdam).

Ha estat professora de flauta travessera de les escoles de música de St. Sadurní d'Anoia, Pallegà, St. Quintí de Mediona i St. Vicenç dels Horts, Navarres.

És membre de la Banda Simfònica de Martorell, de la Jove Orquestra del Conservatori del Liceu i com a solista ha estat dirigida pel mestre Josep Mut, director de la Banda Municipal de Barcelona i pel mestre E. Cohen, director convidat de la citada formació.

Actualment treballa repertori cambrístic per a flauta i arpa amb Joan Manuel Chouciño, duet de flautes barroques amb Lluís Casso i amb el grup contemporani Diapasó.

Joan Manuel Chouciño – arpa

Neix a Barcelona l'any 1977. Estudia arpa amb Lina Serracarbasa al Conservatori Superior de Música del Liceu on obté el títol de Grau Superior. Participa a classes magistrals d'E. Wittsenburg, R. Balcells, M. Ll. Ibáñez, M. Ll. Sánchez i M. Barrera.

Fou membre fundador del Grup d'arpes Rosa Balcells, dirigit per M. Ll. Ibáñez, amb el qual va guanyar el primer premi cum laude del Muziekfestival voor de Jeugd (Neerpelt 1995). El 1999 varen ser convidats al setè Congrés Internacional d'Arpa celebrat a Praga.

Col·labora, de forma regular, amb diverses orquestres, i formacions corals, entre les quals destaca el Cor de Cambra del Conservatori del Liceu, dirigit per Fernando Marina.

Ha participat en l'enregistrament de diverses obres, tant com a solista, amb orquestra o conjunt de cambra.

A banda de la seva activitat solista forma part del Trio d'Arpes Awen, del duet amb la flautista Mercè Miró i del trio Alcyone, amb Joaquim Ollé (flauta travessera) i Santi Burgos (viola).

És professor d'arpa a l'Escola Municipal de Música de Vilanova i la Geltrú i de l'Escola Puríssima Concepció de Barcelona.

Programa

Greensleeves Anònim

Orphée(Scène des champs-Elysées) C.W.Gluck

Sonate nº 4 en do majeur, BWV J.S.Bach

1033

I. Andante – Presto

II. Allegro

III. Adagio

IV. Menuets

Nocturne F.J. Nadermann/Tulou

Larghetto sostenuto

Tyrolienne de Guillaume Tell

Rondoletto

First Arabesque C. Debussy

Minuet (de L'Arlesienne) G. Bizet

Narthez B. Andrés

Entr'acte J. Ibert

Greensleeves, Anònim

Mostra de la música de finals de l'Edat Mitjana. Aquesta melodia popular irlandesa ha estat harmonitzada per diversos compositors, destacant la versió per a orquestra del compositor Anglès Vaughan Williams.

Orphée (Scène des champs-Elysées), Cristoph Willibald Glück.

A principis del barroc, amb el desenvolupament de la melodia acompanyada es crea un nou gènere, l'òpera. Aquesta fragment de l'òpera del mateix títol pertany a l'escena dels camps Elisis i és una bona mostra de la melodia acompanyada per un baix continu que recolza harmònicament l'instrument solista.

Sonate nº 4 en do majeur, BWV 1033, J.S.Bach

Del compositor més reconegut del període barroc interpretem una de les seves sonates per a flauta i continu. Tot i que el baix continu, en Bach, acostuma a ser un instrument de teclat, l'arpa moderna s'apropa més al so d'un clave que el pianoforte que no va conèixer Bach. L'arranjament és de l'arpista i compositor B. Andrés.

Nocturne, F.J. Nadermann/Tulou.

Classicisme. Aquesta obra és fruit de la col·laboració entre dos instrumentistes compositors, Nadermann, arpista, i Tulou, flautista. Tots dos van escriure les seves parts per al major fluïment